

גליון מספר 18

אור נחמיה

הבטאון לקהילת יוצאי קוצ'ין {הודו}

יוצא לאור לכבוד הצדיק המקובל האלוף
הרב נחמיה מוטא זצוק"ל
בעידודו ובהכוונתו של מורנו ורבנו הרה"ג ר' יעקב יעקב שליט"א
רב הקהילה ומרא דאתרא של מושב "תעוז".

כתבה שניה בסדרה!

דבר העורך

קוראים יקרים!

"מי יעלה בהר הי ומי יקום
במקום קודשו" דרך היהדות ודרך
התורה משולים להליכה בהר,
לכאורה, ההליכה בהר הינה קשה
מאוד ומיוחדת אך ורק למטיבי
לכת, ואם כן מה הדרישה
מאיתנו? והיאך נצליח אנו
לעלות לשם? לשנצא החוצה,
להרי ישראל נראה שהפתרון
לעליה בהר הינה כביש הסלול
מסביבות להר, ובצורה מעגלית
סחור סחור מגיעים אנו לקצה
ההר. אכן זוהי הדרך לעלות
ולהתעלות, הליכה איטית אך
עיקבית סחור סחור, כאשר בכל
הקפה צריך לעלות מדרגה ואז
מגיעים לסוף ההר – לתכלית. זוהי
המטרה גם בהקפות של שמחת
תורה כאשר בכל הקפה צריך
להרגיש התעלות ואפילו הכי
קטנה, כך בדרך זו נלך ובה נדבק
בשמחה ולוואי ודרך זו תאיר לנו
במשך כל השנה ושיהא לכולנו
ישועה ברכה והצלחה

שלכם

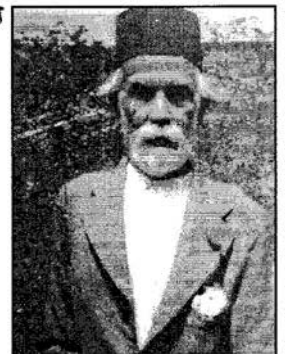
אפי' יוסף

הרב החכם רבי משה יוסף זצ"ל

סיפורים אודותיו מפי בנו ר' צפניה יוסף הי"ו (אשדוד)
וחתנו ר' יוסף חיים הי"ו (תרום)

הרב משה זצ"ל היה בקיא גדול בתורת המילה, כאמור את תורת המילה קיבל
מרבו הרב אליהו מוטא זצ"ל שהיה מקובל גדול וחכם. והנה באחד הפעמים הוזמן
הרב לערוך ברית מילה בשבת בעיר בומבי, לשם כך היה צריך הרב לנסוע במשך
כשעה ברכבת, ביום שישי הכינה בתו ע"ה את התיק המיוחד למילה ומרוב
החופזה שכחה היא להכניס את הסכין למילה... לאחר הסעודה נתנמנם הרב והנה
שואלים אותו בחלום "היאך אתה מתכוון למול?", מייד נעצר הרב משנתו פתח את
התיק וראה שהסכין איננו מונח שם, שמח הרב שמחה גדולה על הזכות הנפלאה
שהודיעו לו בחלום ובכך סייעו בידו מן השמיים להתכונן בהתאם... דוגמא
מופלאה ביחסו של הרב זצוק"ל לאחיו היהודים ניתן למצוא במאורע הבא
שהתקיים בעיר קוצ'ין. הזמן: לאחר תפילת מנחה של שבת. צועד לו הרב משה

זצ"ל לשם מרפא, כולו אומר כבוד בעת לובשו את "בגדי
החמודות" הלא הם הקאפה, קמיסה והטלית קטן, והנה
ניצב למולו הכומר החשוב שהיה בתקופתו אשר היה
ידוע במתק שפתיו כצייד נפשות רבות, כומר זה אהב
להקניט ולהשפיל את היהודים, ועשה זאת תוך כדי
שהוא מלווה בקבוצה נכבדת של שומרי ראשו. בדרך
הילוכו של הרב מבחין הוא כי הכומר מדבר אל יהודים
רבים שנקבצו סביבו ושומעים את אשר הוא אומר
שמטרתו הייתה להכניס תחת "כנפי" הנצרות, בשמוע
הרב את דברי ההבל היוצאים מפיו של הכומר, אור עוז
וכוח להתייצב מולו ולהשיב בשם היהדות הנאמנה בבחינת "השב לכסיל
כאיוולתו", הרב פתח בשאלה לעבר הכומר: "יאמר לנו הכומר, איזו דת יותר
קדומה היהדות או הנצרות?" השיב הכומר: "היהדות". או אז החל הרב להוכיח
בראיות ברורות ונחרצות שהדת האמיתית והשורשית היא היהדות, והגדיל לעשות
בהוכיחו כי דת הנצרות מזוייפת ואשר נמצאים בה סתירות פנימיות, כך נאם הרב
ללא חת אל מול הכומר ושומרי ראשו, לעיניהם המשתאות של היהודים אשר
התקבצו במקום. בסיום דבריו נשאר הכומר בפה פעור ללא יכולת מענה, ולפלא
היה הדבר שהכומר השפיל מבטו והלך לו מלווה בפמלייתו. מייד נקבצו היהודים
סביב הרב והשתאו באוזניו על אודות הנס שנעשה לו שהרי ידוע היה הדבר
שבכוח הכומר להורגו במחי יד ע"י שומרי ראשו הגברתנים, ושאלוהו הכיצד זה
לא פחד ממנו? השיב הרב משה בשלווה: "מוטב אאבד את נפשי שאני יחידי
מאשר שיטף הכומר ליהודים רבים ויביא חלילה להתנצרותם". הרי לנו עד כמה
התמסר הרב זצ"ל לכל יהודי באשר הוא ומסר נפשו עליהם!

אור נחמיה

אגוד קהילות יוצאי קוצ'ין

טלפון מערכת: 0527-629249

כתובת המשרד: רח' קלישר 5 ב"ב

מיקוד 51388

דוא"ל: ORNM12@walla.com

ניתן לשלוח הערות, תגובות, ומודעות

אין לטלטל בשבת במקום שאין ערוב!

© כל הזכויות שמורות למו"ל

פאנל רב שיח שהתקיים בכפר עופר

כפי שנמסר מאת מורינו ורבנו הרה"ג יעקב יעקב שליט"א

מרא דאתרא דמושב תעוז ורב הקהילה!

שניים מחשובי היהודים שם להכניס את הרב לביתם, הא' אירח את הרב ללינה ואילו השני אירח את הרב לארוחות. הרב מגיע לצרפת, ולאחר תפילה של ע"ש הלך הרב למארח הראשון לארוחה, לאחר פיוטים ודברי תורה נפרד הרב ממארחו ופנה לעבר ביתו של המארח השני על מנת לישון, לאחר שעלה על יצועו רצה הרב להריח טבק, והנה שם לב כי שכח את הטבק בבית המארח הראשון, בחוץ ירד שלגים וקור עז, והרב התלבט באם ללכת לבית המארח הראשון, בסופו של דבר החליט הרב ללכת להביא את הטבק, מיד קם הרב והתכוון ללכת לדרכו, כמובן שבבית המארח השני עדיין לא ישנו כיוון שהרב עומד ללכת ואח"כ צריך לחזור. הרב הלך למארח הראשון, נקש בדלת והעיר את בעל הבית וביקש את הטבק, או אז חזר לבית השני ולפתח הזדעזע הרב באומרו: "מה עשיתי?" הרי בשביל קופסת טבק הערתי שני משפחות?? אי לכך החליט הרב שיותר הוא לא מריח טבק, למחרת בבוקר קם הרב וביקש לכנס את כל היהודים בביהכ"ס הגדול, אז פתח הרב את דבריו וסיפר לכולם את המאורע של יום אתמול. והוסיף שהוא אינו ראוי לקחת את התרומות לשוב א"י. וזהו מעשה מפחיד לראות כיצד אין כוח העומד בפני הרצון. הנה כשארם רוצה לקנות בית, רכב וכו', אזי בכוח הרצון העז שלו הוא יכנס לחובות ויעשה הכול כדי לקבל את מבוקשו, והרי מה ה' אלוך דורש מעימך? חצי שעה עד שעה בבוקר לומר לבורא עולם תודה, ולהעתיר תפילה, והרי כמה זמן אדם מבזבז לריק על שינה אכילה וכדו'! כמה דקות יקרות אנו מבזבזים בפלאפון? והרי זמן זה יותר מהזמן של התפילה! "חוששני" אמר הרב, על הדור הצעיר, שהרי אם אנו לא נתפלל במניין בימות החול אנו נשדר לילדנו שהתפילה לא מספיק חשובה בעינינו ולכן הבנים לא ירצו להקדיש זמן לתפילה ואפילו בשבת - עד כאן רשומות מתוך דברי הרב שליט"א. בסיום האירוע התוודענו אישית לחברי העדה מהישוב, הוגש כיבוד קל מטעם וועד ביהכ"ס והחברים הביעו תקוותם כי לשיעורו של הרב יהא המשך ושגשוג. כרצוננו להודות בשם המערכת לחברים ממושב כפר עופר על שיתוף הפעולה בהעמדת השיעור על תילו.

דברי המערכת: ביום חמישי, כ"ד תשרי תשס"ו, התקיים שיעור ופאנל רב משתתפים שהועבר ע"י מורינו הרב שליט"א במושב כפר עופר. נציגי המערכת נכחו באירוע מיוחד זה והעלו על גבי הכתב את רשומיהם ובעיקר את שאלות הציבור בנושאים העומדים על הפרק. הרב שליט"א שיבח את חברי המושב על דבקותם במסורת האבות והביע תקוותו כי הדור הצעיר ימשיך להחזיק את לפיד המסורת. הרב הביא במשאו אודות המנהג המיוחד לעדתנו שהחתן אומר את הברכות תחת החופה, כפי שפסק הרמב"ם, והוסיף שזהו מנהג שיסודותיו בהרי קודש ואסור לנו לבטלו, ועל אף "הטרחה" בלימוד הברכות, צריך לעשות כל מאמץ שמנהג זה יישמר, (א' השומעים החרה אחריו באומרו כי פנו בשאלה זו לאחד מגדולי וצדיקי הדור שליט"א, ואף הוא הורה לכן העדה שרשאי הוא לדבוק במסורת אבותיו - כך עפ"י שמועתו). דוגמא נוספת למנהג מיוחד לעדתנו הוא שעורכים הבדלה בעמידה, וטעם המנהג הוא כשם שמכניסים השבת בעמידה כך מלווים אותה בעמידה, וכשם שבבית אנו נוהגים כך בעת הכנסת אורחים ואנו מלווים אותם בסופו של הביקור כך צריכים ללוות את השבת ביציאתה וזהו פסקו של הרמ"א ועל פי פסק זה נהגו קהילת יוצאי קוצ'ין (וכך פסק הרב "בן איש חי" - שהיה לו קשרי מכתבים עם קהילות יהודיות בהודו). נקודה נוספת שהביא הרב בדבריו היא התפילה במניין בימות החול - להלן תוקף דבריו: "היכון לאלוהיך ישראל" - עניין התפילה נשמר במסורת אבותינו בצורה חזקה ביותר, שהרי אין שיעור וערך לתפילה במניין, וכשמתפללים בביהכ"ס במניין זהו הברכה הגדולה ביותר. כשמתפללים בכל יום אנו אומרים שיר ליום א' בשבת - מדוע אנו מזכירים את השבת? - התשובה: שתימשך קדושת השבת לימות החול, ווודאי שתפילה שנאמרת בציבור נשמעת יותר - ששכינה עמהם. וגם אם נראה הדבר קשה בכל זאת לאחר כמה ימים ההרגל נהפך לטבע ואין דבר העומד בפני הרצון, ובעניין זה סיפר הרב על הרב החיד"א שמנהגו היה להריח טבק, וכידוע היה הרב החיד"א שד"ר מטעם היישוב של ארץ ישראל, ויהי היום ומגיע החיד"א למדינת צרפת לגייס תרומות, ומייד בשמוע הבשורה כי מגיע הרב החיד"א לצרפת, מנו וגמרו

הרב שליט"א במסירת השיעור בכפר עופר

מי שברך אבותינו הוא יברך את:

מש' עזרא יהודה, מש' שמחה חנין, מש' אילת גולן, מש' דני סימה, מש' אליהו מנחם, מש' גונן דניאל, בת ציון פניר, נועם בן מיטל, מיטל בת אסתר, מש' אליהו, מש' דוד מדי, יעל ואשר פטל, מש' אבי אליאס, אונית נאור ויהור, מש' אליהו סופר, מש' ארו סמדר, יוחנן אורה, יוחנן מיתר, מש' אלישבע, תומר יוסף, שני יוסף, מש' אליהו, סיגלית יוסף, רחל יפת, ציפורה אדמון, מרים יוסף שטרית, דורית יוסף סולימאני, ניצה פרסי, מש' חליגואה ורומי, מש' יוסף, מש' אליעזר ופנינה, מש' יוסף מאיר ושושנה אליאס, צילה נחמיה והילדים, מש' ר' אפריים סימון, מש' אברהם שמואל, שוור אברהם, סלימה אברהם, מרדכי אברהם, דוד אברהם, הילה זכריה, זאב זכריה, מש' אליאס רותי - מרגלית, דוד, ליטל, שיר, נסים, רחל רוני, אמית, אברהם זהובה, קרן, לימור, לי,

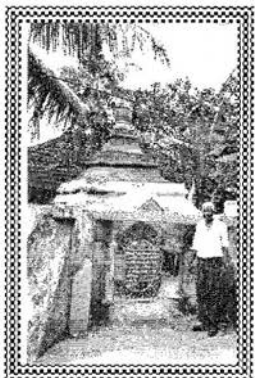
עלי עשור ועלי קוצ'ין

בתי הכנסת של עדת בני קוצ'ין - כתבה שביעית ואחרונה !!!

מפרי עטו של מר יוסף אורן נ"י !

העיר קוצ'ין

העיר קוצ'ין המכונה גם "מטנצ'רי" הינה העיר השניה בגודלה. המקום בו גרו היהודים במחוז זה נקרא גם כן קוצ'ין. בעיר עצמה היו שלוש קהילות ושלושה בתי כנסת בהתאם. (1) ביהכנ"ס "קדאמבאגום" - הצד הצפוני של הנהר. (2) ביהכנ"ס טקאמבאגום - הצד הדרומי של הנהר. (3) ביהכנ"ס "פאראדסי" - מלשון זרים.

גירוש ספרד, מהולנד, פורטוגל וממקומות נוספים כמו עיראק ותימן. בניין זה הושלם בשנת 1568 ובנה ע"י ארבעה גבירים עשירים ספרדים ואשכנזים. הבונים יסדו את המבנה על מגרש שניתן ליהודים מאת המלך המקומי והיה המבנה גובל עם ארמון המלך. ביהכנ"ס מרוצף במרצפות סיניות עתיקות ומיוחדות. בביהכנ"ס שמורים נמצאים העדות הגדולה והעתיקה ביותר להימצאות יהודים בתקופה הקדומה והיא "לוחות הנחושת" לוחות אלו כידוע ניתנו למנהיג היהודים יוסף רבן מאת המלך (בשנת 1000 למניינם, הרבה לפני

שהגיעו הפארדים לקוצ'ין), אשר בה כתובים זכויות יתר ליהודים ולמנהיגם. בית כנסת זה הינו מפואר מאוד ומרשים בעיצובו הפנימי והחיצוני, בביהכנ"ס ניתן לראות את ההיכל כאשר כולו מגולף ומועטר בתרשים ע"ג עץ עתיק ומיוחד. כמו כן במות התפילה יפות ומעוטרת. עזרת הנשים מופרד בתקרת עץ ומעקה מגולף ומועטר. בשנת 1968 במלאת 400 שנה לביהכנ"ס בפארדי התקיים בקוצ'ין טקס מיוחד במעמד ראש ממשלת הודו דאז הגב' גנדי, ואישים נוספים. משרד התקשורת ההודי סיקר את המאורע בהרחבה ויצר הדים רבים ברחבי העולם כולו, לארגל המאורע אף הוציאו בול מיוחד מטעם רשות הדואר ההודי. בו במקום הכריזו על ביהכנ"ס כעל אתר ארכיאולוגי ומוזיאון. כתוצאה מכך לא ניתן להכניס ולהוציא שום מוצר זה או אחר ויש שמירה על המקום במשך 24 שעות היממה. המקום פתוח לקהל הרחב מידי יום, במקום ישנו מוזיאון וכמובן בית תפילה ליהודים. ביהכנ"ס זה הינו היחיד אשר בו מתקיימים מניינים במשך כל השנה של שבתות וימים טובים וכאשר מגיעים משלחת מהארץ וכן של חיילי צה"ל, מתקיים שם מניינים נוספים. בבית כנסת זה ביקר גם נשיא המדינה דאז עזר ויצמן ז"ל, וקבע בו שלט המנציח את ביקורו וברכתו לקהילה. אתר היסטורי בעיר קוצ'ין - אי אפשר לדבר על העיר קוצ'ין ולא להזכיר את מצבתו של המקובל האלוקי הרב נחמיה מוטא זצוק"ל, מקום המצבה נמצא בלב שכונה של גויים, כפי שנכתב בעבר, הרי שבמקום היה את ביה"ק היהודי ומשבו הגויים והחריבו את המקום לא יכלו להרוס את המצבה של הצדיק, וזוהי העדות היחידה למקום קבורת היהודים במקום. המקום משמש כמקום עליה לתפילה, הדלקת נרות לכבוד הצדיק והשתטחות. סוף דבר: ניסיתי ככל יכולתי וידיעתי וממה שלמדתי שמעתי וראיתי במקום, לתאר בקצרה את חיי היהודים בכל פוזרות הקהילה. כמו כן לתאר את בתי הכנסת ואורח החיים של כל חמשת הקהילות העיקריות: צמנגלאם, מאלה, פארור, ארנאקולם וקוצ'ין. "מי יתן ושארית היהודים שעוד נותרו בקוצ'ין יעלו לציון ברינה ושיהיה שמחת עולם לכל היהודים כאשר הם". דבר הערכת: ברצוננו להודות למר יוסי אורן על טרחתו באיסוף והגשת החומר, על טרחתו ועזרתו בהבאת והגשת החומר על קהילות העדה בקוצ'ין, יזכה לרוות נחת ושמחה כל הימים, אמן.

הבול שיצא לכבוד המאורע לקוח מתוך ספרו של א. ברמוט

כמו שכתבתי ברשימות קודמות, בזמן כיבוש הפורטוגזים - שהיו חדורי שנאה ליהודים, נפגעו היהודים בצורה קשה, הם גרמו לפוגרומים וחורבן הקהילה בטירונגור ובקודנגור, ושרפו את הבתים שם, ואת ביהכנ"ס ובנוסף את כל כתבי היד המקוריים של היהודים. שארית הפליטה עברו מהמקום ההוא ונשבעו שלא ישובו עוד.. (וכראיה שברו הם מקלות כאקט של שבועה). היהודים התפזרו לחמשת הקהילות הידועות שאחת מביניהם זוהי "מטנצ'רי". במשך השנים קיבלו יהודים מעמד חברתי נאות וזכויות מאת המלך המקומי. הם הקימו מחדש את ביהכנ"ס והעתיקו את שמות ביהכנ"ס כבעבר.

ביהכנ"ס "קדאמבאגום" - נבנה לפני שנת 1400 למניינם, הבניין שופץ ונבנה שנית בשנת 1539 ע"י רבי ברוך הלוי ז"ל ובחנכות הבניין נכתבה כתובת על הקיר של ביהכנ"ס וזה לשונה: "בנה ביתך בית זבול לך, מכון לשבתך עולמים, שנת "גדול יהיה כבוד הבית הזה כן הראשון "ליצירה, היום בשלישי בשבת, חמישה לכסליו בה"א "ר"ת בעזרת השם, אמן). מהכתוב יש להסיק שבניין האחרון הוקם על בניין שקדם לו. לפני עלייתם של הנוחרים ארצה, פירקו את ארון הקודש ואת במת התפילה, את ארון הקודש הביאו לארץ והבניין נמכר לדאבוננו לגויים. ארון הקודש הגיע לארץ ושכב הרבה זמן במכס... לעולים לא היה אפשרות לפדות את הארון מאוולת המעות. ראשי המושב הדתי "נחלים" ראו את הפוטנציאל שיש לארון קודש מפואר זה ופדו בכספם את הארון. כיום הארון מוצב שם ברוב פאר והדר לתפארת העדה ולתפארת עם ישראל. לפני כ- 10 שנים, ביקר בקוצ'ין נדבן יהודי, הוא ראה את המחסן במבנה ביהכנ"ס אשר בו היה תקרה יפה של טבליות של פרחי הלוטוס עשויה מעץ, הנדבן רכש את התקרה, ולאחר שפירקה ושיפצוה, הביאו את התקרה ארצה וטובת מוזיאון ישראל, ושלבו תקרה זו יחד עם ארון הקודש ובמת התפילה שהובאה מעיירת פארור, לתפארת עדת בני קוצ'ין. היום המבנה של ביהכנ"ס עומד שומם ומשמש כמחסן... ביהכנ"ס טקאמבאגום - ביהכנ"ס נחנך בשנת 1687 ע"י הגביר רבי יעקב קשטיאל ז"ל (אביו ר' יוד, בנה את ביהכנ"ס בפארור - מוזכר בפיוט "אשר שכן" במילים: "ענה דוד בנו יעקב... לבית קשטיאל"). כל הקהילה שחייתה במקום עלתה ארצה, אנשי הפארדי לקחו את ביהכנ"ס בטענה שהמבנה שייך להם, גביר מקומי קבע במקום את ביתו ולא ידוע מה עלה בגורל תכולת ביהכנ"ס, החלק הנכבד הועבר לביהכנ"ס "הפארדיסי". ביהכנ"ס "פארדיסי" - בית כנסת זה נקרא פארדיסי מלשון זרים, ביהכנ"ס שייך ליהודים הלבנים שהגיעו לקוצ'ין אחרי

התמונה באדיבות מר סימון יונה, תעוז

להמשך כתבות על חזני הקהילה מפצירים אנו לקבלת ראיונות על החזנים הבאים: ר' יעקב חי מדי, ר' אברהם חי - חזן בבומבי, ר' אליה בן יוסף "אליה מוליאיר", רבי מני מוליאיר, ר' סימון מוליאיר ר' יצחק נחמיה זצוק"ל. נא לשלוח חומר או לתאם עם המערכת לעריכת כתבה או ראיון, אנא השתתפו בפרויקט יהודי זה להמשך המסורת לדור הבא.

מן הגורן ומן היקב..

זה הזמן לחכות ל"אחרי החגים!"

נגריית סימון

בהנהלת אבי סימון (תענו)

שמחים להגיש

את מבצעי "אחרי החגים":

מחירים מיוחדים

על ארונות קיר וטואלט!

פלא: 0522 - 672893

לבקשת הרבים!

הננו שמחים להודיע כי נאות הרב שליט"א לאפשר הקלטה של שיחותיו הרבות אשר נאמרו במקומות שונים השיחות הוקלטו ע"ג דיסק באיכות טובה אשר ניתן להשיגם במערכת, להלן רשימה חלקית של השיחות:

- (1) כוח השכחה – נאמרה באשדוד, (2) כוח לימוד התורה – פרשת עקב, (3) כוחו של המאמין – פרשת ואתחנן
- (4) שיחה שנמסרה ביסוד המעלה,
- (5) פאנל רב שיח בכפר עופר

המעוניין לפרסם במדור:

ספר, או סידור תפילה הקשורים לעדה וכו' וכן דיסקים של פיוטי העדה נא לשלוח העתק למערכת ונשתדל לפרסמו

חתום מגוי שגתי לאור נחמיה-הבטאון שלך!

שידוכין לבני העדה לשם שמים

אנא לכתוב פרטים למר מ'רא ד'כא – (מרדכי) ת.ד. 6637 ירושלים 910660 ושנפגש רק בשמחות! טל': 026257676

בית ההוראה!!

בית ההוראה ושאלות בהלכה פתוחים לקהל הרחב

מידי יום בין השעות 20.00 – 22.30 * רישום לנישואין והדרכת החתן בנושא הבית היהודי יערך במקום, (בתאום מראש) * מחלקה להדרכת כלות (כנ"ל).

* לשאלות בענייני הלכה וקביעת תורים חייג: 9911655 – 02 רח הרר

מכתב שנתקבל ביום כ"ח אלול תשס"ה מאת מר ששון יצחק הי"ו שכונת רסקו, יסוד המעלה

בעניין- כבוד הזקן בקהילת יוצאי קוצ'ין

"ראשית ברצוני לשלוח ברכה והערכה רבה על היוזמה הברוכה של העלון "אור נחמיה" לזכרו ולכבודו של הרב הגאון רבי נחמיה מוטא זצוק"ל, ומשכח את החברים על מלאכתם בנושאים האלו. להלן אפרט ממצאים עובדיתיים על הכבוד לו רכשו בני הקהילה לזקן העדה: בעלון מספר 2 נכתב מטעמו של כבוד הרב יעקב שליט"א לעניין כבוד הזקן והנני לצטט חלקית מתוכן דבריו: "בישישים חכמה ואורך ימים תבונה" "הזקן של הקהילה מכובד לפתוח את התפילה, זקן הציבור קובע ונותן רשותו לחזן לעלות לדוכן להתפלל" וכן הלאה כהנה וכהנה... מתוך הבנתי את הדברים היקרים הללו הנני להוסיף כמפורש במדרש רבה בפרשת שמיני סימן י"א נאמר: "ולזקני ישראל אר"ץ, נמשלו ישראל לעוף, מהעוף זה אינו פורח בלא כנפיים- כך ישראל אין יכולים לעשות דבר חוץ מזקניהם, אמר ר' יוסי גדולה זקנה- אם זקנים הם, אם נערים וגו'... אמר רשב"י: "לא במקום אחד ולא בשני מקומות מצנינו שחלק אלוקים כבוד לזקנים, אלא בכמה מקומות: בסנה (שמות ג'), במצריים (שמות), בסיני (שם), במדבר (במדבר י"א) ובאהל מועד: אף לעתיד לבוא אלוקים חולק כבוד לזקנים שנאמר: "הפדה הלבנה ובושה החמה" וכתוב: "נגד זקניו כבוד" (ישעיהו כ"ד), "נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ" (משלי י"א) השולחן ערוך (אורח חיים סימן תרי"ט) בהלכות יום הכיפורים כותב: "ואל ישנה אדם מהמנהג אפילו בניגונים או בפיוטים שאומרים שם" ולעצם העניין, בעיני ראו וידוע לי היטב את מנהגי הקהילה בעיר ארנקולאם, בבתי הכנסת "תכומבאגוס" ו"קדומבאגוס" היאך התנהגו הם בדרכי הקדושה לשמירת מורשת אבות. בביכהנ"ס "תכומבאגוס" בימי הימים הנוראים ראש השנה ויו"ה"כ, הזקן כבוד הרב הדגול והגאון רבי ומורי אברהם חי ב"ר אברהם זצ"ל (המכונה וואוצ'קה מולייאר), היה עולה לדוכן התפילה לאחר נתינת הרשות מזקן הקהילה לחזן, זקן הקהילה בעצמו היה אומר בקול רם מספר פעמים "בכבוד" מול החזן עד שהיה מגיע לדוכן התפילה. כמו כן בביכהנ"ס "קדומבאגוס" התנהגו בקדושה בימים הנוראים של ראש השנה ויו"ה"כ, הזקן כבוד הרב הדגול והגאון רבי ומורי אברהם ב"ר שלמה זצ"ל היה עולה לדוכן התפילה לאחר שקיבל רשותו של זקן הקהילה, והזקן היה קורא מס' פעמים בקול רם "בכבוד" עד שהיה מגיע לחזן לדוכן התפילה. וכך נהגו בדרכי הקדושה לשמירת דרכי אבות גם בבתי הכנסת של פארור, צנמאנגלאם, מאלה וקוצ'ין. הכבוד לזקן התבטא גם בסעודות המצווה, כאשר זקן הציבור פותח בשיר מתוך הספר "שיר קולס" וכולם אחריו. מנהגים אלו הונהגו בכל פזורות הקהילה וזה היה המושג של כבוד לזקני העדה. ומנהגים אלו השתמרו רבות בשנים עד עצם היום הזה. מהפן האישי, זכורני את ימי הבראשית של עלייתנו ארצה כאשר יהודי קוצ'ין עלו לארץ משנת 1950 (תש"י), והתפזרו בכל חלקי הארץ מקצה צפון ועד קצה דרום, אמנם המשיכו אנשי העדה בכל בתיהנ"ס לשמר את מנהגי הקדושה בשמירה על מורשת האבות כדוגמת: סידורי התפילה והנוסח וכן את פיוטי העדה. כאן, ביסוד המעלה התיישבו כמה משפחות בשנת 1956 (תשט"ז), יהודי קוצ'ין מייד כשעלו ארצה חיפשו להקים בית כנסת, בתחילה היו מתפללים בבית פרטי בנוכחות הזקנים, רבי אברהם אליהו זצ"ל, רבי אברהם מרדכי זצ"ל ורבי ומורי אבי כב' יוסף חי זצ"ל, כך המשיכו הם בתפילות ובמנהגי אבות. בשנת 1958 הוקם ביהנ"ס זמני, בצריף שהוקצה לנו ע"י הסוכנות, בתקופה זו שימש אבי ומורי כחזן הקהילה, מעשיו היו לשם שמים, ושימש כחזן מתוך עומק הכוונה והיראה, כמו כן היה דורש בחכמה בבית הכנסת לפני תפילת מנחה בשבתות וחגים. בשנת 1964 (תשכ"ד) זכה להימנות כזקן הקהילה עד יומו האחרון ונפטר בשיבה טובה ביום ח' אלול תש"ן. זכורני כיצד בכל הזמנים הללו שמרו על כבוד החכמים והזקנים ובפרט בסעודות מצווה. בתקופתו של אבי ז"ל נשלחו על ידו בקשות ומכתבים למשרד הדתות על מנת להקצות לנו ביהנ"ס קבוע, וב"ה פעלו נשא פרי והוחלט ע"י משרד הדתות להקים לנו ביהנ"ס חדש ע"י מועצה המקומית והעומד בראשה בזמנו, מר גרשון לובוסקי ז"ל, כך זכינו לחנוך את ביהנ"ס החדש בשנת תשל"ג-תשל"ד, ותמיד נמשך המנהגים המיוחדים לעדתנו בשימור דרכי רבות. לסיום: "אור נחמיה"- יישר כוחכם בכל מעשיכם וברגשי כבוד נאחל שנה טובה ובריאה לכל עדת יוצאי קוצ'ין ולכל בית ישראל "תכלה שנה וקללותיה- תחל שנה וברכותיה" הנני ששון יצחק"

העלון מוקדש לע"ג המנוחים היקרים!

★ המנוח אברהם ניסים ז"ל בן יוסף ושמחה ז"ל

נפטר י"ז בחשוון תשס"ה

★ המנוח יוסף רחמים שמואל ז"ל בן מזל ז"ל

נפטר ב' שבט תש"מ

★ המנוחה שמחה שמואל בת משה ויקירה ז"ל

נפטרה כ"ט בחשוון תשנ"ב

תהא נשמתם צרורה בצרור החיים

הוקדש ע"י הבת \ האחיות פנינה תחי'

"אור חזיונות" לזכות, לרפואה, העלאת ולהבדיל לעילוי נשמה!

לע"נ

יצחק בן יוסף ז"ל
אסתר בת שרה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.
נדבת מר יפת יוסף

לזכות

פנינה ויוסף חיים
באטוט ובני ביתם
לברכה והצלחה
בכל העניינים